

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

B

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Nonius	ficut & simplex tango enuntiari potest & tango teste Pompeio. Vnde Platus	Attigo
Pompeius	in mustæ laria ait. Abscedite tælis ne attigant.	
Plautus	Ambo ambæ ambo / accusatiuo ambos uel ambo ambas ambo declinare pos	Ambo
Phocas	sumus teste phoca: ficut dicimus duos uel duo duas duo: ut in ipsa dictione uidebimus.	
Agrætius	Aliquando tria tenet tempora: præteritum: præsens: futurum: ficut olim: & quom / dam / ut in caprum tradit Agrætius.	Aliquando
Priscianus	Abominor ex ab & ominor absq; aspiratione as o scribit: depones qdē (ut nō nulli uolunt) uerbum: quod tñ Priscianus / & Probus cōe esse tradiderunt.	Abominor
Probus	Aufonia ea pars Italiæ est / in qua Beneuentum est opidum: a qua fit Aufonis.	Aufonia
Ouidius	Vnde Ouidius libro fastorum secundo ait.	Aufonis
Virgilius	Captaq; erat Lyricis Aufonis orafonis. hæc & quandoq; pro tota Italia: quæ Apennino finitur / ab auctoribus ponit dicente Virgilio libro æneidos octauo. Tum manus Aufoniæ / & gætes uenere Sicanæ. Aufon fuit Vlyssis filius & Calypsus: a quo (ut Pompeius scribit) Aufonia ipsa cognominata est.	Aufon
Pompeius	Alienigena communis generis est: quin & alienigenus alienigena alienigem declinari potest. Valerius Maximus libro primo. Adici nostris duo eiusdem generis alienigena exempla non absurde possunt. hoc est alieni generis. Sūt tamen qui declinant hic & hæc & hoc alienigena: & hic & hæc & hoc aduena quod & ipse Probus tradit.	Alienigena Alienigena Aduena
Valerius		
Probus		
Lucretius	Auaricia & auaricies in uno significato declinari potest. Lucretius libro tertio. Deniq; auaricies & honorum cæca cupido.	Auaricia Auaricies
Lucretius	Abrotonium & hæc abrotonia declinari potest. proprium fuit mulieris nomē & cum t exili scribitur. Abrotōus etiam cum t exili sceminino genere / & abrotonum neutro declinatur. Lucretius libro quarto.	Abrotoniū Abrotōia Abrotonuf Abrotonū
Serenus	Abrotoniq; graues & tristis centaurea. Serenus. Pulleium abrotonum nitida cum mastice coctum. generis est hæbe.	
Macrobius	Appetitus & appetentia in uno significato accipi possunt. Macrobius in saturnalibus. Hinc Socrates suadere solitus erat illos cybos potusue uitandos / qui ultra sitim famemue sedandam producunt appetentiam.	Appetitus Appetētia
Vgutio	Aerumna cum æ diphthongo scribitur: nam ab ἀρπυ quod significat tolerare deriuatur. Neq; ex e / & rumen componitur / ut cum Catholico ridiculus soniauit Vgutio.	Aerumna
Ptolemæus	Aratha cum th aspirato opidū ē Margiæ puincia: teste Ptolemæo. Arathos ifula est in sinu Persico / scelici Arabiæ adiacens / ut idem Ptolemeus ostendit.	Aratha Arathos
Ptolemæus	Andros infula est uicina Samo quæ Asiæ adiacet ex opposito ad ephefum: de qua meminit Iuuenalis satyra tertia / quom ait.	Andros Andron
Iuuenalis	Hic Andro / ille Samo. Ouidius libro metamorphoseos. xii.	
Ouidius	Et totidem natis Andros fraterna potita est. Andron opidum est inferioris regionis Nili / ut Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus		
Stadius	Acchus cum c exili sequente ch aspirato scribitur. fuit Iouis filius & Vini deus appellatus ē: necnō & p ipso uino ponitur. Et a Baccho fit baccheus / baccheus / bacchicus. Sstatius in achileide.	Bacchus Baccheus Baccheiūs Bacchicus Bacchius
Serenus	Tum libare dapes / bacheaq; munera chiron. Serenus.	Bacchicus
Boetius	Vel pelagi latices / simul & baccheia dona. Boetius.	Bacchius
Plantus	Nec bacchica munera norat. Bacchius eadē scriptura / pes est tribus constans syllabis: una quidem longa / reliquis duabus breuibus. Bacchium eadem scriptura. genus erat urcei: quo utebantur in festo Bacchi ad uinum tenendum. Bacchanale / uel per apocopen Bacchanal eadem scriptura / locus erat: i quo Bacchi festa celebrabatur. Plautus i aularia. Neq; ego unq; nisi hodie ad bacchas accessi in bacchanal cōquinatum. Quin etiam ipsa Bacchi festas & bacchanalia dicta sunt. Iuuenalis.	Bacchium Bacchanal Bacchanal lia Bacchus Baccha Bacchar Bacchidīs Bacchariū Bacchar
Iuuenalis	Qui Curios simulant / & Bacchanalia uiuunt. Bacchus huius eadem scriptura / Bacchi sacrificula uocatur: quæ & Baccha dicitur. Plautus	

Plautus in Amphitryone. Bacchæ bacchanti si aduersari uelis ex infana infaniorum
Ouidius facies. Ouidius libro metamorphoseos nono.
Ptolemæus Ismaria celebrant repetita triennia bacchæ. est etiam Bacchis uilla quædam
 circa Moeridem teste Ptolemæo. hoc bacchar huius baccharis eadem scrip-
Festus tura producta in obliquis cha syllaba sicut calcar huius calcaris genus est ua-
 sis uinarii teste Festo: quod & baccharium dici potest. Bacchar huius baccharis
Vgutio cum duplicato c exili secunda syllaba in obliquis correpta foemini generis
Virgilius est: est Vgutio neutro genere declinat. genus est hærba: quæ (ut dicunt)
Virgilius fascinum pellit. de qua Virgilius in bucolicis. baccare frontem Cingite: ne
 uati noceat mala lingua futuro. Idem egloga quarta.
 Errantes hederas passim cum baccare tellus. Bacca cum duplicato c exili ge-
Horatius nerale nomen est fructuum omnium agrestium arborum: ac etiam nomē gē-
Syllius mæ: de qua Horatius in epodo. honusta baccis ambulet. Inde baccatus bacca-
 ta baccatum Syllius libro octauo.
 Hæc phrygiam uestem & baccatum induta monile.
Festus Baculus cum Vnico c & hoc baculum declinari potest. Festus in dictione ago
Syllius lum Agolum (inquit) pastorale baculum est: quo pecudes aguntur. Syllius li-
Ouidius bro tertio. Pastorale deo baculum pelisq; sinistrum. Ouidius li. meta. xy.
 Esse solet baculumq; tenens agreste sinistra. Baculum format per diminutō
Tullius nem bacillum. Tullius libro secundo de finibus. Bacillum aliud inflexum &
Isidorus incuruatum: aliud ita natum. Isidorus autem & Vgutio a masculino format
Vgutio diminutiue bacillus: quod est Alexander cōfrater meus usurpauit quom dixit.
Alexander Cæra iugum limus animus colus arma Bacillus. Composita cum baculus (ut
 etiam hic Alexander tradit) secunda & tertia declinatione declinari possunt:
 ut imbecillus imbecillis: ut in ipsa dictione auctoritate probabimus.
 Bassaris huius bassaris uel bassaridis cum duplicato scribitur: Bacchiq; sacrifi-
Acron cula dicitur. Est etiam bassaris genus uestis: baccharum usq; ad pedes demis-
 sa: dicta (ut scribit Acron super primum carminum horatii) a Bassara Libyæ
Horatius loco: ubi fiebat. A quo uestis genere Bacchus ipse Bassareus cognominatus ē
Perfius dicente Horatio libro præfato. Non ego te candide Bassareu. Bassaris item
 uacca appellatur mulsaria. Vnde Perfius ait.
 Et raptum uitulo caput ablatura superbo
 Bassaris. Nam uacca mulsaria uel lactans nonnunq; uitulum mordet & ferit
 dum auiditate sugendi hubera nimium importunus est. Finxisse enim uide-
 tur Perfius Agauen ablaturam caput pentheo tanq; uitulo superbo & fastidi-
 enti sacra Bacchi. Sunt tamen qui in hoc persii loco bassarim bacchi sacrifi-
 culâ interpretati sunt. Sed nostra nobis magis placet expositio. Nam & adie-
 ctiuo hoc est superbo aptius conuenire uidetur.
 Bathyllus cū th aspirato & y græco & duplicato scribitur: quod & hoc Bathyl-
Hieronimus lum declinari potest. Ignis quoddam est receptaculum. Vnde in legenda san-
Horatius cti Laurentii habetur. Et allati sunt bathylli cum prunis. Hieronymus in libro
 numerorum capitulo quarto. Id est ignium receptacula fuscinulas ac triden-
 tes uncinos & bathylla. Horatius.
 Prætextam laticlauium prunæq; bathyllum. Sunt tamen qui uirgam ferreâ
Horatius bathyllum interpretantur. Fuit etiam Bathyllus eadem scriptura proprium
 adulescentis nomen ab Anacreote plurimū amati dicente Horatio i epodo.
 Non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo
 Anacreonta Teium. Bathylli eadem scriptura populi quidam sunt septen-
Ptolemæus trionales ut scribit Ptolemæus.
 Bos cōis generis est: & facit in datiuo plurali & ablatiuo secundum analogiam
Marcellus Bos
Pacuius Bouibus. Vnde & Pacuius referente Marcello barbaricam (inquit) pestem
Vgutio Bouibus nostris obtulit. Verum de usu bobus per syncopam dicimus &
 nonnunq; more antiquorum bubus: quanq; Vgutio dicat bubus nuf-
 quam esse compertum. A Boue fiunt adiectiua bouinus / bucerus / Bouillus

Bacca
 Baccatus
 Baculus
 Bacillus
 Baculum
 Bacillum
 Bassaris
 Bassara
 Bassareus
 Bathyllus
 Bathyllum
 Bathylli
 Bos
 Boninus
 Bouinus
 Bucerus
 Bouillus

Priscianus	buceriis: & diminutive teste Prisciano bouillus. Ouidius libro meta. sexto.	Bouillus
Ouidius	Lanigerosq; greges armenta; bucera paut. Lucretius libro secundo.	
Lucretius	Buceri; greges sub eodem tegmine cæli. Boas & boa (utroq; enim modo declinatur) genus est serpentis aquatilis: a quo icti obturgescunt. Quin etiam	Boas Boa
Pompeius	erurum tumor uia; labore collectus ob similitudinem boa appellatur auctore Pompeio. Boæ pluralis tantum numeri o ppidum est Laconia; teste Ptole	Boæ
Ptolemæus	mæo. Boum uilla quædam est ab occidentali parte Nil; ut idem Ptolemæus	Boum
Ptolemæus	ostendit. Boa uel boica (utrunq; enim comperitur) genus est uinculi dicente	Boia
Plautus	Plauto in aularia. Neruos cathanas numellas pedicas boicas. Boii populi	Boica Boii
	quidam sunt Gallorum: quorum ager in Gallia Cisalpina fuit: qui & boicus	Boicus
Festus	appellatus est: ut scribit Festus.	Bootes
Priscianus	Bootes facit in genituo bootis booti bootæ: tertiæ secundæ primæq; declina	
Tullius	tionis: teste Prisciano. Tullius in Arato. sub pedibus profert finita booti. lu	
Iuuenalis	uenalis satyra quinta. Frigida circugunt pigri farraca bootæ. hunc arcada	
Aratus	Callistonis filium fuisse dicunt. Sed Aratusi deo bootem illum dixit: quia ar	
	cton quæ palustrum uocata est: agitare uidetur: quæ etiam arctophilax. ap	
Lucanus	pellatur: Vnde Lucanus libro octauo ait.	
	Arctophilax propiorq; mari Cynofura feretur.	
Festus	Baiulus auctore Festo oparius dicit. hoc baiulû pro fræno ab Vgutioe ponit.	Baiulus
Vgutio	Balbo balbas & balbutio balbutis: i uno significato accipi possunt: teste Mar	Baiulum
Marcellus	cello. & producit bu syllabam. Horatius sermone tertio.	Balbo
Horatius	Balbutit: Scaurum prauis fultum male talis. est autem bulbutire quadam lin	Bulbutio
	guæ hæsitacione & confusione trepidare.	
Plinius	Balsamum neutri generis est arbor: uiti q; myrto similior: ut dixit Plinius libro	Balsamum
Virgilius	.xii. naturalis historiae. Virgilius georgicorum secundo.	Balsamus
	Quid tibi odorato referam sudantia ligno	
Seruius	Balsama; & baccas semper frõdentis Acathi: Vbi dicit Seruius. Balsamum	Opobalsa
	est arbor: opobalsamum succus: carpobalsamum fructus: xylobalsamum ar	mum
Hieronymus	boris lignum. Hieronymus tamen arboris succû etiam balsamû appellauit:	Carpobalsa
	quom dixit in ecclesiastico capitulo. xxiii. & quasi balsamû non mixtû odor	mum
Vgutio	meus. At uero Vgutio hæc balsamus pro arbore declinari præcipit.	Xylobalsa
Diomedes	Balneum in singulari numero neutri generis est: i plurali uero neutri & scem	mum
Donatus	nini: testibus Diomede Donato Sergio. Et format diminutiue balneolum	Balneum
Sergius	penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra septima.	Balneolum
Iuuenalis	Balneolum Gabius Romæ conducere furnos Ab eo quod est balneum uelit	
Seruius	balneator cõmunis generis: teste Seruio super librum. xii. æneidos.	
Petronius	Petronius tamen etiam sceminino genere balneatricem protulit. & Probus	
Probus	ait balneatrix sceminini generis est: etsi a uerbo non ueniat.	
Iuuenalis	Balteus cum t exili & balteum declinari põt. Iuuenalis satyra ultima.	Balteus
Iuuenalis	Ast illi quos arma tegunt & balteus ambit. Idem satyra nona quotiens rumo	Balteum
Festus	ribus ulciscuntur Baltea: nec deerit qui te per compita quærat Festus i dictio	
	ne succingulum Succingulum (inquit) est balteû. Et teste Seruio super librû	
Seruius	quintum æneidos non tantum id quo cingimur balteus indicat: sed etiam a	
	quo arma dependent.	
	Baptisma baptismus baptismum declinari potest. Vnde marci capi. xi. legitur.	Baptisma
	baptismum Ioannis de cælo erat: an ex hominibus? Et Ambrosius in sermõe	Baptismus
Ambrosius	octauæ epiphaniæ ait. Quod mirari non debemus: cur hoc baptismum ipsi	Baptismum
	us dominus fecerit & magister.	
Caper	Barba (inquit Caper. Seruius Vgutio. Catholicon & nonnulli alii) hominis est:	Barba
Seruius	Barbæ uero quadrupedû. Sed cõstat etiã barbã esse quadrupedû. Horatius	Barbæ
Vgutio	Vtq; lupi Barbam uariã cum dente colubræ	
Horatius	Abdiderint furtim terræ. Plinius li. xxviii. Rabiẽ hircos si mulceat barba	
Plinius	mitiorem: ea uero præcisa non abire eos in alienum gregem.	
Plinius	Sunt & aliorum barbæ q; quadrupedum. Plinius libro. xxx. Quom gemi	
	nos sol transit cristis & auribus & unguibus gallinaciorum: si luna ra	

Marcellus sis barbīs eorū. Cū barba cōposita secūda & tertia declinationē declinari pos
Acron sūt testibus Marcello & Acrone sup artē poeticā Horatii: ut iberbus iberbis. **Batrachus**
Vgutio Batrachus cum t exili & ch aspirato scribitur: & apud nos rana transfertur: qđ **Batrachæ**
Ptolemæus corrupto uocabulo Vgutio & Catholicon declinant hæc botracha. Est etiā
 Batrachus Cyrenaicæ siue Marmaricæ prouinciæ portus teste Ptolemæo. Ba
 trachæ pluralis tantum numeri: urbs est iuxta Tefarim Sarmatarum amnē
 ut idem Ptolemæus ostendit. **Barbaries**
Lucanus Barbaria regio est Barbarorū: barbaries uero ad imitationē ptinet. At uerō Lu **Barbaria**
 canus pro barbaria barbariem posuisse uidetur quom ait libro. vii. aut mixtæ
 difsona turbæ Barbaries: nisi forte uelimus dicere Lucanum Barbariei uoca
Horatius bulo barbaram multitudinem intelligere uoluisse. Barbaria more latino pe
 nultimā corripit. Horatius in epistolis.
Ouidius Græcia Barbariæ lento collisa duello. Ouidius libro tertio tristium.
 Inter inhumanæ nomina Barbariæ. Est etiam Barbaria insula Gægetis Indiæ
Ptolemæus fluiui: ut scribit Ptolemæus. Barbari (inquit Vgutio & Catholicon) olim gē
Vgutio tes dictæ sunt: exceptis dūtaxat Græcis & Latinis: At uero Isidorus & Nicola
Isidorus us de Lyra super illud apostoli Græcis & Barbaris debitor sum: præter Græ
Nicolaus cos (inquiunt) Hebræos & Latinos omnes alii Barbari appellantur: cum ta
Pompeius men auctore Pompeio maximæ auctoritatis scriptore: etiam Latini quondā
Plautus Barbari uocati sint. Vnde Plautus Næuium latinum uirum doctissimum
Paulus Barbarum dixit: hoc est Latinum. Quare forte (ut idem auctor pergit) apo
 stolus noster Græcis & barbaris se debitorem esse fatetur: id est Græcis & la
 tinis: uel Græcis & Barbaris: ideo se esse debitore dicit: hoc est Græcis & ali
 is omnibus gentibus: quæ præter Græcam barbaro nomine olim appellatæ
 sunt. Strabo autem arbitratur ab initio confecto nomine eos Barbaros uoca
Strabo tos: qui difficulter aspere atq; duriter loquēt: quos blæfos balbosq; dicimus. **Bura**
Ptolemæus Bura cū unico r scribitur. Vrbs est mediterranea Achaïæ teste Ptolemæo: quæ **Buris**
Virgilius ab Ouidio Buris declinatur. Ait enim libro metamorphoseos. xv. Si quæras **Burum**
 Helicen & Burin Achaïdas urbes. Burum oppidum est Calaicorum: ut idē
Ptolemæus Ptolemæus ostendit. Buris curuamentum est aratri. Virgilius georgicorū. i. **Byrrhum**
Virgilius Continuo in siluis magna ui flexa domatur **Burrhum**
 In burim Byrrhum cum y græco & duplicato r secundo aspirato rufū apud
 nos transfertur: quod a Græcis πύρρον scribitur. Alii uertentes y græcum i
 u burrum enuntiant. Vnde teste Festo burrhuis is dicitur: qui ex portione ci
 to fit rubēs: qñ ēt (ut idē subdit) burrha uocabat bucula quæ rostrū rufū hēbat **Burrhanica**
Festus Burrhanica cum duplicato r secundo aspirato scribitur. genus est potionis: ut **Burrhanicū**
Festus scribit Festus: a rufo colore deductum quem Burrhum uocant. Burrhanicū **Burcar**
Festus eadē scriptura: genus ē uestis: teste eodē Festo: qđ ab Vgutōe burcar appellat. **Bibliopola**
Vgentio Bibliopola cum i latino utrobicq; & unico l scribitur: nec a polio polis deductū **Pharmaco**
 ut Vgutio somniauit: maxime cum polio primam corripiat syllabam: biblio **pola**
 pola autem po syllabam producat. Vnde Virgilius libro æneidos. viii. ait.
Virgilius Certatim squamis serpentem auroq; polibant: pro poliebant. Martialis. **Bibliopola**
Martialis Nō habeo: sed habet bibliopola Triphon. Idē i apophoretis de Lucāo inqt **Pharmaco**
Martialis Sunt quidam qui me dicunt non esse poetam: **pola**
 Sed qui me uændit bibliopola putat: id est librarius: qui scilicet libros uændi
 tat. Et componitur ex βιβλιον qui est liber: & πωλῶ uændo. Sic etiā Phar
Horatius macopola po syllabam producit dicente Horatio sermone secundo. Ambu
 baiarum collegia pharmacopolæ dici pōt unguentarius: uel (ut Vulgus ap
 pellat) Herborarius: qui pharmaca hoc est uenena uel medicinas uænditat.
 Nam componitur ex φάρμακον quod est uenenum & πωλῶ uændo.
Vgutio Bruchus cum ch aspirato scribitur: nec a βρῦχῦ quod breue indicat descēdit **Bruchus**
 ut Vgutio somniauit: sed a βρωσχω quod est rodo genus est uermis.
Ptolemæus Brixia cum i latino utrobicq; scribitur: Vrbs est Cenomanorum in Ve **Brixia**
Liuius netia: teste Ptolemæo: quæ a Germanis transeuntibus ad Italiam du
 ce Ciconio extracta est: teste Liuiio libro quinto ab urbe condita **Brysea**

Catullus	quorum lingua apud nos speculam designat. Vnde Catullus ait.	
Porphyrus	Brixia/China suppositum specula. Brysea cum y græco & unio surbs fuit Laconia/ut scribit Porphyrus super librum secundum iliados: a qua Bacchus. Bryseus cognominatus est.	
Vgutio	Bombyx cum y græco scribitur: nec a bombus deriuatur/ut Vgutio somniauit. genus est uermis: qui primum Bombylius/ deinde necidalus/ demum bombyx appellatus est. Et e apud Aethiops: Indos: & Seres: quo & sericum nascitur: qui etiam bombyx uocatur. & producit by syllaba i obliquis. Proptius. Nec, si qua Arrabio lucet bombyce puella. Bombyce huius bombyces etiam cum y græco/ apud Theocritum proprium est mulieris nomen: quod a Tortellio Bombyx scribitur.	Bombyx Bombylius Necidalus Bombyce
Theocritus		
Tortellius		
Prolemæus	Bistonium cum i latino utrobique & t exili scribitur. Stagnum est in Thracia/ Abdera urbi propinquum: quæ a Ptolemæo palus Bistonis appellatur. Et a Bistonio/ Thracia ipsa (ut quidam uolunt) Bistonis cognominata est. At uero Lactantius grammaticus super librum secundum thæbaidos & stagnum & prouinciã a Bistone rege nomen assumpsisse asserit. Inde fit Bistonis/ dicente Ouidio heroidum.	Bistonium Bistonis Bistonis Bistonis Bistonis
Lactantius		
Ouidius		
Ouidius	Et tuta a bello Bistonis ora fuit. Item a Bistonis/ fit Bistonius/ & Bistonius/ ad iectium: sicut ab Ionia/ Ionius/ & Ionicus. Ouidius libro præfato.	Biston
Solinus	Fessaq; Bistonis membra lauabis aqua. Hinc & Thracis Bistones dicuntur/ teste Solino. Vnde Syllius libro secundo/ ait.	Bistones
Syllius	Et R. hefi domus/ & lunatis Bistones armis.	
Vgutio	Bactra neutri generis/ pluralis tantum numeri/ cum et exilibus scribitur. Prouincia est Scythia: quæ ab Vgutione/ hæc Bactrus declinari præcipitur contra Virgilii auctoritatem libro georgicorum secundo dicentis.	Bactra Bactrus Bactrum Bactrius Bactrea Bactreola
Virgilius	Nec; Bactra/ neq; Indi. Laudibus Italiae certent. Bactrum uel Bactrus eadem scriptura/ oppidum est Bactrorum quod antea Zariastes uocabatur/ ut scribit Plinius. Bactrius eadem scriptura/ fluuius est Sytharum. Braçtea cum ch aspirato/ & t exili/ a Tortellio scribi præcipitur: quod a βαρχύ/ quod nõ minus tenuis/ q̄ breue designat/ deriuatum tradit. Alii braçtea cum t exilibus dicunt esse scribendum. Aiunt enim/ græca ratione fieri non posse/ ut ch aspiratum cum t iungatur. est autem braçtea tenuis lamina: & sua sponte plicabilis. Lamina autem/ quid crassius est/ ex qua armatura conficitur: qua etiam incensa/ olim homines torquebantur. Nec cõpressa/ aut agitata crepitat/ ut braçtea/ dicente Virgilio li. æneidos. vi. Illic sic leni crepitabat braçtea uento. Nam laminam tam ferream/ aereã/ plũ beam/ stanneam/ q̄ auream/ argenteam/ helectream/ orichalceam dicimus. Braçtea uero ex his posterioribus est. Et format diminutiue braçteola/ penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra. xiii.	
Plinius		
Tortellius		
Virgilius		
Iuuenalis		
Vgutio	Neptuni/ qui braçteolam de castore ducat. Braçtea (ut tradit Vgutio) in singulari numero/ foeminini generis est: in plurali uero/ neutri. Ego etiam in plurali numero/ foeminino genere non semel legi. Vnde Hieronymus i exodo capitulo. xxxviii. ait. Inciditq; braçteas aureas: & extenuauit in fila.	
Hieronymus		
Vgutio	Balæna cum unico l/ & æ diphthongo in media syllaba scribitur: nec a βαλλω descendit/ ut Vgutio somniauit: sed græcum est auctore Pompeio uocabulũ: quam illi φαλαίμαχον uocant/ q̄ in b littera commutata. Bellua est marina: de qua Iuuenalis satyra quarta.	Balæna
Pompeius		
Iuuenalis		
Parmenides	Quantum delphinis balæna Britannica maior.	
Gasparius	Bithynia cũ i latio i p̄ma/ & th aspirato/ & y i secũda syllaba scribitur/ etsi Parmenides/ & Gasparinus illum secutus/ cum y græco/ tã i prima syllaba/ q̄ in secũda/ hac uidelicet scriptura Bythynia/ scribẽdũ præcipiãt. Prouincia e miõris Asiae: quæ testibus Solio/ & Lactãtio grammatice sup librum tertium thæbaidos/ & Seruius uio super lib. v. æneidos/ primum Bebyrcia/ quod cum y græco in secũda syllaba scribitur/ postea Mygdonia cum y græco in prima syllaba/ deinde Bithynia dicta fuit. At uero Dionysius/ & Eustachius/ Bebyrces alios a	Bithynia Bithynus Bithynicus Bebyrcia Bebyrc Bebyrcius
Solinus		
Lactantius		
Seruius		
Dionysius		
Eustachius		

Salustius	Bithynis populos esse uoluerunt. Salustius autem Bebryciam maiorem esse phrygiam dixit. A Bithynia fit Bithynus: & Bithynicus: a Bebrycia uero Bebryx formatur: & Bebrycius. Iuuenalis satyra septima.	
Iuuenalis	Quaerunt & Cappadoces faciant: equitesque Bithyni. Martialis.	
Martialis	Iam te re facta Bithynice credis habere. Valerius Flaccus li. ii. procul effera uirtus	
Valerius	Bebrycis: & Scythici procul inclaementia saxi: Lucanus libro sexto.	
Lucanus	Pinguis Bebrycio discessit uomere sulcus.	
Hieronymus	Burgundia prouincia est Galliae: cuius populi Burgundi: & Burgundiones uocati sunt. Hieronymus in epistola ad Aggeruntiam de monogamia. Innumera rables: & ferocissimae nationes uniuersas Gallias occuparunt: quas subdendo explicat dicens. Salfones Burgundiones Alemanni & c. Hi & Bituri dicuntur. Vnde Lucanus libro primo ait.	Burgundia Burgundi Burgundiones
Lucan	Et Bituri longisque leues Salfones in armis.	Bituri Bimus
	Bimus & biennis duorum annorum dicitur: sicut trimus & triennis triu annorum.	Biennis
	Biuga uel per syncopam biga currus est duobus equis uectus. Simili modo triuga uel triga tribus actus: quadriuga uel quadriga quatuor tractus. Ratio tamen singulare inuenies.	Biuga Biga Bipennis
Priscianus	Bipennis cum latino utrobique & unico pro & duplicato non scribitur. genus est se	
Virgilius	curis foemini generis. Et nonnunquam adiectiue hic & haec bipennis: & hoc bipenne teste Prisciano declinat dicente Virgilio li. aeneidos. vi. ferro sonat alta bipenni Fraxinus: hoc est ferro utrinque acuto.	
Virgilius	Bello bellas & bellor deponens usurpatur. Virgilius libro aeneidos. xii. Pulfant & pictis bellantur Amazones armis.	Bello Bellor
Festus	Bubino bubinas & bulbito bulbitas hoc distant: quod (ut tradit Festus) bubinare est menstruo mulierum sanguine inquinari: bulbitare autem puerili stercore. Vnde Lycinius referente Nonio inquit. haec imbubinatae contra te imbulbitat.	Bubino Bulbito
Lycinius	Belon huius belonis cum unico scribitur. Vrbs est & fluuius hispaniae teste Pto	Belon
Ptolemæus	lemæo. Belus cum unico proprium fuit uiri nomen. Bellus cum duplicato	Belus
Priscianus	diminutiuum est teste Prisciano a bonus. Bellum cum duplicato scribitur: de quo in dictione duellum differemus. Bellona cum duplicato bellor dea uocatur	Bellus Bellum Bellona
Priscianus	Bustum & hic bustus huius bustus declinari potest: & pro sepulchro ponitur. Busti indeclabile rus est uel uilla in agro Mediolanensi in Insubria Italiae paucia.	Bustum Bustus
Priscianus	Bubo masculini & foemini generis est teste Prisciano. Ouidius li. meta. v.	Bubo
Ouidius	Ignauus bubo dirum mortalibus omen. Virgilius li. aeneidos. iiii.	
Virgilius	Sola ferali carmine bubo.	
Priscianus	Blandior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune	Blandior
Verrius	Verrium inducens dicentem. Bladiturque labor molli curabitur arte.	
Quintilianus	Et tam accusatiuum regiturque datiuum. Quintilianus. Blandiar paulisper iudices calamitatibus meis.	
Tortellius	Blandicia & blandicies in uno significato accipi possunt.	Blandicia Blandicies
Pompeius	Blatero blateras cum et exilibus scribitur a Tortellio: & a βλατ quod apud nos iactans seu iactatur dici potest. Pompeio auctore descendit. Ego autem absque	Blatero
Horatius	c blatero scribendum dixerim: cum primam corripit syllabam. Vnde Hora	Blatio
Ouidius	tius sermone. xvii. ait	
	Audit quom magno blateras clamore furisque. Apud Ouidium tamen qui de philomela inscribitur prima huius uerbi syllaba producit. Ait enim.	
Festus	Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. Est autem blaterare teste Festo stulte &	
Nonius	percupide loqui: uel (ut scribit Nonius) blaterare est condire & inaniter loqui: uel per mendacia confingere. Nam homines in uerba projectos nostri	
Gellius	tamen blaterare camelorum est quom uoces edunt. Mures etiam (ut testis est	
Festus	Festus) blaterare dicuntur: nec non & arietes ut praefato Ouidii exemplo manifestum est. reperitur etiam blatio blatis id significans quod & blatero teste	
Marcellus	Marcello Plautum inducente dicentem in Amphitryone. Qui malum intel	
Plautus	ligere quisque potis est ita nugis blatis.	

Tortellius	Bythrotus cū y græco sequēte th aspirato scribitur: etsi a Tortellio cū t exili utro	Bythrotus
Ouidius	biq; scribi præcipiat. urbs fuit Chaōiæ. d̄ q̄ Ouidi. li. meta. xiii. regnataq; uati	Buthrotus
Virgilius	Bythrotos phrygio simulataq; Troia teneret. Quandoq; y græcum in u no strū uertētes nonnulli Buthrotos enūtiant. ut est apud Virgiliū li. æneidos. iiii. Celsam Buthroti ascendimus urbem.	
Ptolemæus	Bergomū oppidum est Cenomanorū teste Ptolemæo a Gallis Senonibus	Bergomū
Polycrates	Brenni militibus teste Polycrate cōditū. dictio est nec græca: nec latina: sed barbara: hoc est Gallorū Senonum: quoz lingua per id uocabulū montana urbs designatur. At uero Pergamū oppidum fuit nobilissimū i minori Asia.	Pergamum
Solinus	Bessi cum duplicato scribitur. Populi sunt Thracum teste Solino: de qbus	Bessū
Ouidius	Ouidius meminit libro quarto tristium quom ait. inter Bessosq; Gerasq; legi tamen apud græcos βήσα q; eoz urbe cū unico s Bussi etiam cum duplicato s populi sunt Medorum. Bossa cum duplicato s urbs ē Sardinia mediterranea ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	Bussi Bossā
Ptolemæus	Bubalus. cōis generis ē: sicut & camelus. Vnde facta bubalus dicitur. Martialis.	Bubalus
Martialis	Illi cessit atrox bubalus: atq; bison. animal est boui simile. Bethsura huius bethsuræ & bethsuræ plurali tantū numero declinari potest.	Bethsura
Hieronymus	Hieronymus in libro secundo Maccabæorum capitulo. xiiii. Et Bethsuræ qd erat Iudæorum munitum præsidium castra admouebat. Et in eodem capitu lo. Iterum rex sermonem habuit cum iis qui erāt in Bethsuris. Mediam huius dictionis syllabam produxit Petrus Rigæ cum dixit in libro præfato.	Bethsuræ
Petrus	Bethsuramq; capit Hierusalemq; petit. Biothanatos cum i latino & th aspirato in antepenultima & t exili in ultima syllaba scribitur: componiturq; ex βία quæ est uiolentia & θάνατος mors:	Biothana tus
Isidorus	hoc est uiolenter mortuus: ut olim morti martyres dabantur. Nec a bis dedu citur ut Isidorus Brito Vgutio Mammothæctus Papias Catholicon uolue runt: quasi bis mortuus biothanatus dicitur.	
Brito	Buccina cum duplicato c & i latino scribitur. Instrumentum est quo datur i ho stes signum ad pugnam: sic a soni similitudine uocatum. Et corripit mediam syllabam. Virgilius libro æneidos septimo. qua buccina signum Dira dedit.	Buccina Buccinum Buccinus
Papias	Syllius libro quinto. Buccina lymphatas agit certamina mentes. Hoc buccinum sonus est bucciæ teste Seruio: qui & hic buccinus declinari pot ut Caper tradit.	
Vgutio	Beryllus cum y græco & duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cum i latino scri bi præcipiatur & (ut tradit Beda super Donati artem) sceminini tantū gene ris est. Ego aut masculino etiā genere prolatū inuenio. Vnde Syllius li. ii. ait. Et solitum digito beryllon addebat ignis. Priscianus in perihgesi. Berylli gemmas glauci nigrumq; adamantina. Lapis est preciosus.	Beryllus
Vgutio	Bucca cum duplicato c scribitur: nec a boe boas deducitur ut Vgutio somnia uit: sed a bucco buccas uerbo quod est inflo. dicitur autē proprie bucca os:	Bucca Buccula
Iuuenalis	hoc ē ipsa concauitas unde uox procedit. Iuuenalis satyra tertia. notæq; per oppida buccæ. Et format per diminutionem buccula. Est etiam buccula cum unico c diminutiuum a boue.	Bucula
Ouidius	Busiris cum unico s & i latino utrobq; scribitur. Fuit Neptuni filius: & lini de us appellatur est. Et producit si syllabam. Ouidius heroidum. Si te uidisset cultu Busiris in isto. Apud tamen Statium media syllaba corri pitur libro thæbaidos. xii. ita dicentem. Non trucibus monstris Busirim infandumq; dedisti	Busiris
Stadius	Cercyonas Et facit in genituo Busiris uel Busiridis. Virgilius. Aut illaudati nescit Busiridis aras. Fuit Busiris etiam in Aegypto urbs: in qua teste Herodoto libro historiarum primo templum fuit i sidis magnum. Quam urbem a Busiride conditam fuisse scribit Diodorus libro historiarū secundo: ab Aegyptiisq; solis urbē a græcis uero Thæbas uocatas esse.	
Virgilius	Beta cum t exili scribitur. Hærbæ est: quæ & hic betatius dicitur testibus Pro bo & Prisciano quin & hoc betatium ut nonnulli alii uollunt. Sunt tamen	Beta Betatius
Herodotus		
Diodorus		
Probus		
Priscianus		

Sergius qui betacius etiam adiectiuum dicunt. Beta format diminutiue betaculus te **Betacium**
 ste Sergio in Donatum. Bætis cum æ diphthongo & t exili & i latino a Græ **Betaculus**
 cis scribitur. fluuius est Hispaniæ. a quo Hispaniæ regio etiam Bætis cogno **Bætis**
Seneca minata est dicente Seneca in Medea.
 Nomenq; terris qui dedit Bætis suis
Lucanus Hesperia pulsans maria languenti
Tortellius Vado. Lucanus libro secundo.
 Qui ferit hesperius post omnia flumina Bætis. hic a Tortellio absq; diphthō
 go & cum th aspirato & y græco hac uidelicet scriptura. Bethys scribi præci
 pitur. quod nomen (ut ait) a βηθονυ quod apud nos profundum indicat deri
 uatur. Quo fit ut si uera est deriuatio etiam uera sit de ipsa dictione quā tor
 tellius tradit scriptura. Sed q̄ uerā etymologiam tradiderit ipse uiderit.
Acron Barbitus cum i latino & t exili scribitur: & tam masculini q̄ fœminini generis **Barbitus**
 est: quin & hoc Barbitum declinari pōt: ut etiam testatur Acron super illud **Barbitum**
 Horatii in primo carminum: Lesboum refugit tendere Barbiton: quod ni
Horatius hilominus & nos auctoritatibus cōprobamus. Et quidem masculino genere
 protulit Horatius quom ait.
 Age dic latinum barbite carmen
Sappho Lesbio primum modulate ciui. fœminino aut genere Sappho ad phaonē.
Tortellius Nec facit ad lachrymas barbitos ulla meas. Vbi Tortellius corrupto Ouidii
Ausonius textu deceptus ineptias loquitur. Neutro uero genere Ausonius.
Hesychius Hoc genere & chordas & pleetra & barbita conde. Est autem barbiton (ut
 Hesychius græcorum uerborum interpres docet) genus citharæ lyricæ. uel
Pollux ipsa lyra. At uero Iulius Pollux inter instrumenta quæ manu pulsantur bar
Strabo biton locat quod tamen Strabo barbarum dicit esse uocabulum. Nam qui
 heliconæ musis consecrarunt Traces fuere. Et antiqui uates Ephorus Orphe
 us Musæus Thamiras qui Bacho itē Asiam consecrauere in Idiam usq; bar
 bari fuere. Vnde nonnulla musica instrumenta barbaris nominibus designan
 tur: ut nablia: Sambuca: magades: barbitus. **Buxus**
Seruius Buxus fœminino genere & buxum neutro teste Seruio super librum secundū **Buxum**
Claudianus georgicorū pro arbore declinari pōt. Claudianus de raptu pserpiæ li. ii. **Bussolum**
Ennius Fluctuat hic denso crispata cacumine buxus. Ennius li. vii. longæq; cupressi.
 Stāt rectis foliis: & amaro corpore buxū. Scribitur aut apud Græcos πύξος.
 Nostri uero latini p in b & y græcum in u nostrum uertentes dicunt buxus.
 Quin etiam plærung; nostri q̄ in duplicatum smutare consueuerunt. Qua
 re a nonnullis bussolum cum duplicato scribitur: enunriaturq;. Quod & patere
 pōt: ideo q̄ bussolum genus uasis ex busto cum duplicato scribere consueui
 mus. Et quādoq; uocabulo ipso græco utimur. Iuuenalis satyra secunda.
 in condita pyxide Lyde. Ouidius de remedio.
Iuuenalis Pyxidas inuenies: & rerum mille colores. Arboris lignum hæc buxus & hoc
Ouidius buxum declinari pōt: teste Seruio super li. viii. æneidos: dicente Virgilio.
Seruius Tympana uos buxusq; uocat. Martialis.
Virgilius Multifido buxus quæ tibi dente datur. Virgilius georgicorum secundo.
Martialis Nec tilia leues nec torno rasile buxum. Quin etiam & buxus pro ligno ma
Hieronimus sculino genere declinari potest auctoritate diui Hieronymi in libro tertio
 Esdræ capitulo. xiiii. sic dicentis. Tu aut præpara tibi buxos multos: idest cala
 mos ex buxo ad scribendum. Bibliæ quæ esdram cum Neemia. in quatuor di
 stingunt libros prædictum capitulum pro. xiiii. libri quarti notatum habet.
 Nestoris Dionysii Nouariensis liber secundus foeliciter incipit.

Lucretius Achinnor deponēs ē uerbū: & cachio neutrale. Lucreti⁹ li. iiii. **Cachinnor**
 Quam famulæ lōge fugitāt: furtimq; cachinnāt. Et scribitur cū **Cachinno**
 c exili in initio & ch in secunda syllaba. Nec componitur ex **Cachinnus**
 con & cycnus: eo q̄ risu cachinnantes albere uideantur ut